

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 2.5.2017
COM(2017) 257 final

2017/0087 (COD)

Pachetul „Respectarea obligațiilor”

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de stabilire a condițiilor și a procedurii prin care Comisia poate solicita întreprinderilor
și asociațiilor de întreprinderi să furnizeze informații în legătură cu piața internă și
domeniile conexe**

{SWD(2017) 215 final}

{SWD(2017) 216 final}

{SWD(2017) 217 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Europa dispune de cea mai mare piață unică din lume¹, în cadrul căreia cetățenii și întreprinderile beneficiază de dreptul de a munci, studia, călători, de a crea o întreprindere și de a furniza bunuri și servicii la nivel transfrontalier. Toate aceste beneficii sunt însoțite de garanțiile de sănătate, de siguranță și de protecție a mediului și a consumatorilor acordate de legislația UE. Pentru ca cetățenii și întreprinderile să se bucure pe deplin de aceste drepturi și pentru a garanta că își păstrează încrederea în piața unică, este esențial ca normele UE să fie respectate. Prin urmare, în comunicarea sa intitulată „Ameliorarea pieței unice: mai multe oportunități pentru cetățeni și pentru întreprinderi”, Comisia a anunțat că va institui o strategie inteligentă de asigurare a respectării legislației. Această strategie urmărește *„o abordare holistică, care să acopere toate etapele procesului decizional, de la elaborarea politicilor până la punerea în aplicare și informare, în conformitate cu abordarea privind o mai bună legiferare. Aceasta include o mai bună integrare a aspectelor legate de evaluare și de asigurare a aplicării legii în elaborarea politicilor, o mai bună orientare și asistență statelor membre în punerea în aplicare a normelor privind piața unică și o politică de punere în aplicare mai coerentă și mai eficientă menită să îmbunătățească respectarea globală a normelor privind piața unică și a dreptului UE, în general”*.²

Una dintre dificultățile întâlnite în asigurarea respectării normelor privind piața internă este accesul în timp util la date fiabile. Din acest motiv, Comisia a anunțat că *„va propune o inițiativă legislativă care să îi permită să colecteze în mod direct informații fiabile de la anumiți operatori de pe piață, cu scopul de a proteja și de a îmbunătăți funcționarea pieței unice”*.³

În aceeași ordine de idei, în comunicarea sa „Legislația UE: o mai bună aplicare pentru obținerea unor rezultate mai bune”, Comisia a subliniat importanța unui sistem solid și eficient în materie de asigurare a aplicării legii și a subliniat că sprijină și completează punerea în aplicare a priorităților în materie de politici. A explicat faptul că *„politica sa actuală de asigurare a respectării legislației constă în monitorizarea modului în care legislația UE este transpusă și pusă în aplicare, soluționarea problemelor împreună cu statele membre pentru a remedia eventualele încălcări și lansarea de proceduri în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, atunci când acest lucru se impune”*.⁴ Cu toate acestea, garantarea aplicării corecte și integrale a legislației UE rămâne o provocare. Prin urmare, Comisia a propus o serie de măsuri pentru consolidarea sistemului de punere în aplicare în beneficiul cetățenilor și al întreprinderilor și pentru a garanta faptul că drepturile acestora în cadrul pieței unice sunt respectate. *„Asigurarea eficace a respectării normelor UE [...] este importantă pentru cetățenii europeni și le influențează viața de zi cu zi”*.

În anumite cazuri, accesul la informații fiabile cu privire la comportamentul participanților pe piață este necesar pentru a pune în aplicare normele privind piața internă, în special în ceea ce privește informațiile privind piața referitoare la societățile private. Prezenta propunere nu vizează crearea de noi competențe executive pentru Comisie, cum ar fi competența de a

¹ În prezenta expunere de motive, expresiile „piață unică” și „piață internă” sunt utilizate în mod interschimbabil.

² COM(2015)550, 28.10.2015, p. 16

³ Ibid., p. 17.

⁴ C(2016)8600, OJ C18, 19.1.2017, p.10.

urmări în justiție încălcări ale legislației Uniunii în domeniul pieței interne împotriva diferiților participanți pe piață. Prezentul regulament are scopul de a ajuta Comisia să monitorizeze și să asigure respectarea normelor pieței interne, oferindu-i posibilitatea de a obține în timp util informații cantitative și calitative cuprinzătoare și fiabile de la anumiți participanți pe piață, prin intermediul solicitărilor de informații care vizează un obiectiv precis. Propunerea de regulament va ajuta Comisia să se asigure că drepturile cetățenilor și ale întreprinderilor pe piața unică sunt respectate și va contribui la întărirea cooperării cu statele membre. Totodată, acest lucru *va ajuta Comisia să propună îmbunătățiri în cazurile în care evaluarea arată că insuficiența măsurilor de asigurare a respectării legislației se datorează unor deficiențe în legislația sectorială relevantă.*⁵ Propunerea de regulament este destinată pentru cazuri specifice, în care beneficiile unei puneri în aplicare rapide și precise depășesc în mod clar dezavantajele create de sarcina administrativă și costurile impuse întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi implicate.

Acest nou instrument va fi utilizat în domenii în care UE poate obține rezultate tangibile, care sunt cele mai importante pentru cetățeni și întreprinderi. Dispunând de instrumente de punere în aplicare mai eficiente, UE va fi în măsură să acționeze și să asigure deplina conformitate mai rapid și mai eficace în domeniile prioritare alese.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Propunerea este în concordanță cu articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), care prevede instituirea unei piețe interne ca unul dintre obiectivele principale ale UE, în cooperare cu statele membre. Aceasta este, de asemenea, conformă cu articolul 26 TUE, care conferă UE competența de a adopta măsuri în vederea asigurării unei funcționări corecte a pieței interne, și cu articolul 17 din TUE, prin care Comisia are datoria de a asigura faptul că normele prevăzute de tratat și de legislația secundară a UE sunt puse în aplicare și de a monitoriza aplicarea legislației UE. Prezenta propunere nu urmărește crearea unei noi proceduri pentru a asigura respectarea legislației UE. Mai degrabă, instrumentul de informare propus poate fi utilizat în contextul procedurilor existente, cum ar fi procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor prevăzută la articolul 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Comisia are deja competențe de investigare pentru a pune în aplicare normele UE în materie de concurență necesare pentru funcționarea pieței interne. Utilizarea acestor competențe s-a dovedit foarte eficientă în asigurarea faptului că respectivele norme sunt aplicate: de exemplu, în domeniul ajutoarelor de stat, Comisia a fost în măsură să colecteze în mod direct informații vitale, la nivel de întreprindere, în două cazuri cu impact ridicat, ceea ce a avut drept rezultat recuperarea impozitelor neplătite constând în ajutor de stat ilegal⁶.

În plus, prezenta propunere este coerentă cu alte instrumente juridice ale UE care acordă instituțiilor UE sau autorităților naționale competența de a colecta informații la nivelul întreprinderilor și de a le transmite Comisiei în anumite domenii legate de piața internă (cum ar fi protecția consumatorului, serviciile financiare, supravegherea pieței, industriile de rețea). Comisia va utiliza regulamentul propus doar în ultimă instanță, în cazul în care alte mijloace de a obține informații esențiale nu dau rezultate.

⁵ COM(2015) 550, p. 16.

⁶ A se vedea comunicatul de presă al Comisiei din 21 octombrie 2015.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

• Temei juridic

Prezenta propunere se bazează pe articolul 43 alineatul (2), articolul 91, articolul 100, articolul 114, articolul 192, articolul 194 alineatul (2) și articolul 337 din TFUE.

Articolul 337 din TFUE prevede competența Comisiei, în limitele și în condițiile pe care Consiliul le stabilește hotărând prin majoritate simplă, de a colecta toate informațiile necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi sunt încredințate. Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) a statuat deja că acest articol poate fi utilizat ca temei juridic pentru legislația secundară care privește activitatea generală de colectare de informații desfășurată de Comisie, fără a impune ca această colectare să fie necesară pentru realizarea obiectivelor unei anumite politici a UE⁷. Cu toate acestea, CJUE a afirmat, de asemenea, că un act al Uniunii nu intră sub incidența articolului 337 TFUE numai pentru motivul că urmărește să instituie un sistem de colectare de informații⁸. Prin urmare, trebuie să se examineze dacă această inițiativă, în ceea ce privește obiectul și conținutul său, este necesară pentru a atinge obiectivele atribuite în mod specific unei politici a UE. Această inițiativă urmărește să îmbunătățească accesul Comisiei la informațiile privind piața necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor sale în conformitate cu articolul 17 din TUE, pentru a aborda probleme grave în ceea ce privește aplicarea normelor privind piața internă. Acest lucru nu poate decât să contribuie la îmbunătățirea activității Comisiei în ceea ce privește asigurarea punerii în aplicare a legislației UE în acest domeniu. Prin urmare, această inițiativă este necesară în vederea atingerii obiectivului de a garanta buna funcționare a pieței interne, astfel cum se menționează la articolul 26 din TFUE. Din acest motiv, articolul 337 din TFUE trebuie completat cu un temei juridic din domeniul pieței interne, cum ar fi articolul 114 din TFUE, care prevede adoptarea de măsuri necesare pentru buna funcționare a pieței interne. Îmbunătățirea activității Comisiei în acest context ar contribui la prevenirea apariției unor obstacole în calea funcționării pieței interne⁹, care reprezintă unul dintre obiectivele de politică avute în vedere de articolul 114 din TFUE¹⁰. Prin urmare, alegerea articolului 114 din TFUE pentru a completa articolul 337 din TFUE este justificată. Dincolo de articolul 114 din TFUE, recurgerea la alte articole din TFUE drept temei juridic specific suplimentar este necesară pentru a acoperi domenii ale pieței interne care se bazează pe articole specifice din TFUE pentru adoptarea unor măsuri legislative: de exemplu, articolul 43 (produse agricole), articolele 91 și 100 (transporturi) sau articolul 194 (energie); sau domenii legate de piața internă: articolul 192 (mediu).

Articolele 114 și 337 din TFUE au fost utilizate ca temei juridic comun într-un act legislativ anterior al UE prin care se conferă Comisiei competențele de colectare de informații în domeniul pieței interne: Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului

⁷ Hotărârile în cauzele C-426/93, punctul 22, și C-490/10, punctul 64.

⁸ C-490/10, punctul 68.

⁹ Curtea de Justiție a Uniunii Europene a constatat că, atunci când aplică dreptul Uniunii și în lipsa unor competențe de investigare proprii, Comisia se bazează în mare măsură pe informațiile comunicate de către reclamanți, organisme publice și private și statele membre. În aceste condiții, măsurile de aplicare trebuie să se bazeze pe cadrul juridic actual, care este unul imperfect, pentru colectarea de informații, ceea ce duce la o colectare neuniformă și insuficientă de informații la nivelul întreprinderilor. În consecință, astfel de măsuri de asigurare a aplicării legislației sunt mai dificil sau, în anumite cazuri, imposibil de realizat, ceea ce poate conduce la crearea unor obstacole în calea bunei funcționări a pieței interne, care nu sunt abordate în mod adecvat.

¹⁰ A se vedea hotărârile CJUE în cauzele C-380/03, punctele 38-42 și 80; C-434/02, punctele 31-34; și C-376/98, punctul 86.

din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale¹¹.

- **Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)**

Este necesară intervenția UE pentru a consolida accesul Comisiei la informațiile necesare pentru abordarea unor probleme grave legate de aplicarea legislației UE în domeniul pieței interne atunci când își îndeplinește sarcinile în temeiul articolului 17 din TUE. Instrumentul de informare instituit prin această inițiativă reprezintă o măsură de ultimă instanță, atunci când niciunul dintre celelalte mijloace de a obține informații nu a dat rezultate. Prin urmare, acesta va fi utilizat numai pentru cazurile în care intervențiile la nivel național nu au succes, având în vedere amploarea sau efectele lor, iar UE ar fi mai în măsură să acționeze. În special, instrumentul de informare va fi utilizat atunci când aceste probleme afectează mai mult de un stat membru și abordarea acestora necesită colectarea de informații în mod uniform și consecvent de la anumiți operatori de pe piață în mai mult de un stat membru. O atare acțiune la nivelul UE ar îndeplini cerința necesității și nu ar putea decât să întărească capacitatea Comisiei de a asigura respectarea legislației UE în domeniul pieței interne.

În ceea ce privește valoarea adăugată, acest instrument va simplifica coordonarea dintre Comisie și statele membre în cazurile cu o puternică dimensiune transfrontalieră, acolo unde sunt necesare informații de la participanții pe piață care își desfășoară activitatea în mai mult de un stat membru. O astfel de acțiune la nivelul UE ar permite, de asemenea, accesul în timp util la informații, ar garanta că datele colectate la nivel transfrontalier sunt comparabile și ar duce la o punere în aplicare mai eficientă, reducând astfel sarcina administrativă totală impusă întreprinderilor și autorităților publice implicate.

Această inițiativă, deși respectă obligația Comisiei, în calitate de „gardian al tratatelor”, de a monitoriza aplicarea legislației UE, nu privează statele membre de rolul important pe care îl au, împreună cu Comisia, în ceea ce privește aplicarea normelor din domeniul pieței interne sau din alte domenii conexe. Statele membre dispun în continuare de propriile competențe de investigare și rămân libere să le extindă. În plus, punerea în aplicare a prezentului regulament va implica statele membre în diferite cazuri, reflectând principiul cooperării loiale dintre Comisie și statele membre.

În special, orice decizie a Comisiei prin care aceasta și-a afirmat intenția de a utiliza competența de a solicita informații de la întreprinderi sau asociații de întreprinderi în temeiul prezentei inițiative va fi comunicată statului membru sau statelor membre în cauză. În plus, prezenta inițiativă instituie mecanisme pentru schimbul de informații între Comisie și statele membre în ceea ce privește cererile de informații și răspunsurile la acestea, fără a aduce atingere obligațiilor de păstrare a secretului profesional.

Aceasta este, de asemenea, în concordanță cu TFUE, în sensul în care, potrivit acestuia, este de așteptat ca Comisia să aibă posibilitatea de a colecta informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care îi sunt încredințate, în condițiile stabilite de către puterea legislativă.

- **Proportionalitatea**

Prezenta propunere este proporțională cu obiectivele urmărite și nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestora. În primul rând, ar trebui să existe o problemă gravă în ceea ce privește aplicarea dreptului UE în domeniile care intră în sfera de aplicare a regulamentului. În al doilea rând, acest instrument de investigare urmează să fie utilizat doar

¹¹ JO L 241, 17.9.2015, p. 1.

în ultimă instanță, atunci când nicio altă modalitate alternativă de a obține informații relevante pentru soluționarea unei astfel de probleme nu poate să ofere rezultate. În al treilea rând, Comisia va trebui să demonstreze, printr-o decizie oficială, că aceste informații sunt necesare pentru a rezolva respectiva problemă, că informațiile sunt susceptibile de a fi disponibile pentru destinatarii cererilor și că alte mijloace pentru a obține informațiile au eșuat. În al patrulea rând, solicitările de informații ar avea un scop bine precizat, atât în ceea ce privește cererile de informații, cât și legat de numărul de respondenți. Respectarea de către Comisie a acestor condiții ar fi supusă controlului judiciar în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene. În cele din urmă, sarcina administrativă este redusă la minimum, atât pentru întreprinderi [prin excluderea microîntreprinderilor și minimizarea impactului asupra întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) – a se vedea mai jos], cât și pentru autoritățile publice (prin evitarea mecanismelor ineficiente de coordonare între Comisie și statele membre, asigurând, în același timp, o transparență deplină față de acestea).

Propunerea permite Comisiei să aplice sancțiuni întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi care, în mod intenționat sau din neglijență gravă, nu respectă cererile de informații sau deciziile emise în temeiul regulamentului propus. Sancțiunile nu sunt menite să corecteze eventualele comportamente pe piață ale întreprinderilor. Amenințarea cu sancțiuni este un stimulent pentru a se asigura că destinatarii cererilor de informații răspund la timp și într-o manieră completă, exactă și care nu induce în eroare. Propunerea stabilește nivelul maxim al sancțiunilor care sunt modelate pe baza normelor în domeniul ajutoarelor de stat, unde servesc pentru a avea un efect disuasiv. Cu toate acestea, propunerea nu obligă Comisia să impună în mod automat sancțiuni întreprinderilor care omit să răspundă și nici nu stabilește o valoare minimă a sancțiunii, deoarece Comisia trebuie să realizeze o evaluare de la caz la caz, ținând seama în mod corespunzător de principiul proporționalității, în special în cazul IMM-urilor. Orice decizie a Comisiei de impunere a sancțiunilor ar fi supusă unui control jurisdicțional.

- **Alegerea instrumentului**

Un regulament este un instrument juridic adecvat pentru stabilirea de norme care să vizeze consolidarea accesului direct al Comisiei la informațiile relevante¹². Într-adevăr, atât procedura care a condus la adoptarea de către Comisie a unei cereri de informații, precum și posibilitatea de a impune obligații întreprinderilor, inclusiv sancțiuni, după caz, ar trebui să fie prevăzute într-un regulament. În comparație cu posibila armonizare a normelor naționale prin intermediul unei directive pentru a atinge acest obiectiv, un regulament ar conduce la o mai mare securitate juridică și ar fi de natură să asigure o interpretare uniformă. Un instrument de sine stătător ar evita, de asemenea, interferența cu instrumentele juridice existente care oferă Comisiei competențe de anchetare în alte domenii de politică¹³.

¹² Utilizarea articolului 114 din TFUE ca temei juridic pentru un regulament a fost deja acceptată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene. A se vedea cauza C-270/12, punctele 97 și următorul.

¹³ De exemplu, Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, JO L 248, 24.9.2015. Acest regulament are un temei juridic diferit cu o procedură legislativă diferită și a fost adaptat la obiective și etape procedurale specifice și la competențele Comisiei în domeniul ajutorului de stat.

3. **REZULTATELE EVALUĂRILOR EX-POST¹⁴, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI**

- **Consultările cu părțile interesate¹⁵**

Între 2 august și 7 noiembrie 2016, Comisia a efectuat o consultare publică privind această inițiativă. Au fost primite 71 de răspunsuri: 44 din partea sectorului de afaceri¹⁶; 16 de la consumatori, organizații neguvernamentale sau societăți civile; și 11 de la autoritățile publice. Participanții provin din 18 state membre ale UE (68), o țară SEE (1) și o țară din afara Uniunii (2). Răspunsurile au arătat faptul că întreprinderile sunt deseori reticente să împărtășească informații sensibile din punct de vedere comercial cu autoritățile publice, nu doar atunci când răspund la consultările publice, dar chiar și atunci când acest lucru este necesar pentru a sprijini acuzațiile de încălcări ale drepturilor lor. Respondenții au afirmat că ar fi dispuși să furnizeze Comisiei informații sensibile în cazul în care confidențialitatea este asigurată și sarcina administrativă limitată. Cu toate acestea, mai multe întreprinderi au sprijinit numai participarea voluntară la solicitările de date.

În plus, Comisia a realizat consultări specifice cu mai multe asociații de întreprinderi mari, care și-au exprimat rezervele cu privire la conferirea de competențe Comisiei de a solicita informații din partea întreprinderilor care depășesc sfera dreptului concurenței. Acestea și-au exprimat îngrijorarea cu privire la protecția datelor sensibile din punct de vedere comercial, la sarcina administrativă și la eventualele amenzi pentru faptul că nu a răspuns la solicitări. Întreprinderile și-au exprimat frustrarea față de ritmul lent al răspunsului Comisiei la dosarele cazurilor de încălcare a normelor UE de către statele membre.

În cadrul grupului de lucru al Consiliului pe tema competitivității și al reuniunilor Grupului la nivel înalt, statele membre au cerut informații cu privire la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească Comisia atunci când solicită informații, rolul lor în acest proces, sarcina administrativă care rezultă în urma acestui proces, precum și proporționalitatea eventualelor sancțiuni.

Sugestiile părților interesate au fost în mare parte luate în considerare, în special în ceea ce privește cererile pentru o utilizare limitată a acestui instrument (transpuse în condiții prealabile utilizării instrumentului de anchetă – inclusiv rolul statelor membre) și sarcina administrativă (de exemplu, posibilitatea de a solicita doar informațiile care sunt imediat disponibile întreprinderilor respondente). Problemele legate de garanțiile pentru protecția informațiilor confidențiale și de sancțiunile pentru absența răspunsului au fost abordate pe baza practicilor stabilite în domeniul dreptului concurenței.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Comisia nu s-a bazat pe o expertiză externă specifică pentru această inițiativă.

- **Evaluarea impactului**

Raportul de evaluare a impactului explică modul în care lipsa de informații fiabile și exacte la nivelul întreprinderilor care să fie disponibile pentru Comisie și statele membre creează o problemă în situațiile în care accesul la astfel de informații este necesar pentru a pune în aplicare, în timp util, normele privind piața internă. În continuare, raportul a examinat, pe

¹⁴ Nu se aplică.

¹⁵ Pentru mai multe detalii, a se vedea anexa 2 la raportul de evaluare a impactului.

¹⁶ Asociațiile de întreprinderi (31), inclusiv asociațiile care reprezintă doar IMM-uri; și întreprinderile (13), inclusiv IMM-urile și microîntreprinderile (9). În total, asociațiile de întreprinderi respondente au reprezentat peste 20 de milioane de întreprinderi.

lângă scenariul de referință existent, diferite opțiuni de politică pentru a aborda această problemă, și anume: (1) schimbul voluntar de cele mai bune practici între statele membre și cu Comisia, precum și elaborarea de orientări privind colectarea de informații la nivelul întreprinderilor; (2) eliminarea reglementărilor naționale care împiedică autoritățile din statele membre să împărtășească, cu Comisia și cu alte state membre, informații la nivelul întreprinderilor de care dispun deja sau la care ar putea avea acces; (3) introducerea unor competențe de anchetare reziduale la nivel național¹⁷, astfel încât statele membre să fie în măsură să colecteze informații de la nivelul întreprinderilor în toate cazurile și să le pună la dispoziția Comisiei; (4) introducerea unui instrument de investigare de ultimă instanță care să fie utilizat de către Comisie atunci când suspectează existența unor obstacole în calea funcționării pieței interne, iar informațiile la nivelul întreprinderilor solicitate sunt necesare pentru un proces de luare a deciziilor eficient și în timp util și nu sunt disponibile prin alte mijloace; și (5) o combinație a opțiunilor 2 și 4. Opțiunile 2, 3 și 4 sunt de natură legislativă. Opțiunile respinse includ extinderea domeniului de aplicare a statisticilor UE și introducerea obligațiilor de raportare regulate pentru întreprinderi.

Introducerea unui instrument de investigare de ultimă instanță pentru Comisie (opțiunea 4) a fost considerată cea mai bună opțiune de politică din punct de vedere al subsidiarității și proporționalității, și, în același timp, cea mai eficientă și mai rentabilă. Opțiunea 4 surmontează problemele de coordonare și competență juridică în cazul în care statele membre acționează pe cont propriu atunci când abordează cazuri cu o dimensiune transfrontalieră. Aceasta ar trebui să aibă drept rezultat mai multe informații fiabile privind disfuncționalitățile de pe piața internă. La rândul său, acest lucru ar trebui să permită Comisiei și statelor membre să asigure un grad mai ridicat de respectare a normelor privind piața internă. Acest lucru ar consolida încrederea consumatorilor în pieței interne și ar contribui la valorificarea potențialului acesteia. Un acces mai bun la informații ar trebui să conducă la alegeri mai bine informate în privința punerii în aplicare a normelor privind piața internă la nivel de stat membru, limitând astfel acțiunile în constatarea neîndeplinirii obligațiilor împotriva statelor membre. Întreprinderile și consumatorii ar beneficia de pe urma unei mai bune funcționări a pieței interne: de exemplu, reducerea barierelor la intrare, creșterea concurenței și o expansiune transfrontalieră (și potențial internațională) mai ușoară/măi ieftină.

Costurile administrative anuale totale pentru întreprinderi sau asociații de întreprinderi (și anume, centralizarea informațiilor pentru pregătirea răspunsurilor și consultanța juridică) sunt estimate la o valoare cuprinsă între 370 000 și 610 000 EUR¹⁸. Mici costuri suplimentare ar putea rezulta în urma depunerii răspunsurilor neconfidențiale (și anume, protejarea secretelor comerciale ale respondentului). Costurile generate de opțiunea preferată pentru statele membre sunt neglijabile (a se vedea mai jos secțiunea 4, pentru Comisie). Nu ar exista niciun cost social sau de mediu direct în cazul în care se utilizează opțiunea preferată.

Raportul de evaluare a impactului și o fișă rezumat¹⁹ au fost prezentate Comitetului de analiză a reglementării. Inițial, comitetul a emis un aviz negativ la 20 ianuarie 2017, urmat de un aviz pozitiv cu rezerve la 23 martie 2017²⁰. Comitetul a solicitat ca raportul să fie ajustat în conformitate cu recomandările sale²¹. În stadiul actual, raportul se axează în mod clar pe

¹⁷ Opțiunea 3 integrează, de asemenea, opțiunea 2.

¹⁸ Presupunând că există cinci cereri pe an (însă mai mulți destinatari per cerere).

¹⁹ <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>

²⁰ *Ibid.*

²¹ Comitetul de analiză a reglementării a luat act de faptul că: „Raportul nu este încă suficient de clar și este uneori inconsecvent în ceea ce privește domeniul de aplicare al inițiativei. În mai multe rânduri, raportul prezintă încă SMIT ca soluție la problemele generale legate de disponibilitatea datelor sau ca sursă de informații pentru scopuri de politică legate de piața unică, fără a avea legătură cu deficiențe

obiectivul de a aborda lipsa de informații relevante necesare pentru a asigura punerea în aplicare a normelor privind piața internă în aceste cazuri specifice în care informațiile sunt necesare însă nu sunt disponibile în alt mod. De asemenea, raportul explică mai bine condițiile pe care Comisia trebuie să le îndeplinească înainte de a putea utiliza instrumentul de anchetă (a se vedea mai sus rubrica referitoare la proporționalitate), inclusiv necesitatea de a demonstra că informațiile solicitate nu sunt disponibile din alte surse (în ultimă instanță). În plus, raportul prezintă mai bine punctele de vedere ale părților interesate²².

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Atunci când emite cereri de informații adresate întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi, Comisia are obligația de a face o selecție atentă a destinatarilor cererilor, astfel încât cererile să fie adresate doar întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi care sunt capabile să furnizeze informații suficient de relevante [articolul 5 alineatul (3)]. În mod normal, numai întreprinderile mari, cu o poziție puternică pe piață sau cu un volum semnificativ de schimburi comerciale vor fi în măsură să furnizeze Comisiei informațiile relevante. Spre deosebire de IMM-uri, întreprinderile de dimensiuni mai mari funcționează, de regulă, la o scară mai mare și cu un grad de sofisticare care permite o extragere relativ ușoară a informațiilor solicitate. Astfel, sarcina administrativă care rezultă și impactul asupra acestor întreprinderi nu vor părea disproporționate.

Teoretic, IMM-urilor li se poate cere să răspundă la solicitările de informații în conformitate cu prezenta propunere (de exemplu, în anumite sectoare sau piețe unde au o poziție puternică). Cu toate acestea, având în vedere volumul activității economice a acestora, se anticipează că probabil acest lucru nu se va întâmpla. Însă, în cazul în care este necesar să se adreseze o cerere unei IMM, propunerea ar reduce la minimum costurile de conformare aferente: se solicită în mod specific Comisiei să țină seama în mod corespunzător de principiul proporționalității atunci când analizează domeniul de aplicare al cererilor de informații pentru IMM-uri [articolul 5 alineatul (3)]. Costul estimat de răspuns pentru o IMM individuală variază de la 300 EUR la 1 000 EUR per cerere, cu un cost potențial suplimentar de 1 000 EUR pentru consiliere juridică, ceea ce înseamnă aproximativ 25 % din costul de răspuns estimat pentru o întreprindere mare.

Microîntreprinderile sunt exceptate de la această propunere în scopul de a evita impunerea unor sarcini administrative disproporționate asupra acestora, având în vedere mai ales faptul că este puțin probabil ca acestea să fie în măsură să ofere informații suficient de relevante.

Întreprinderile de toate dimensiunile vor beneficia de o mai bună funcționare a pieței interne, datorită unui număr mai mare de acțiuni de aplicare a legii specifice întreprinse de către Comisie și de către statele membre pentru a asigura aplicarea dreptului Uniunii, inter alia, în domeniul pieței interne.

Propunerea nu prescrie un anumit format sau canal de comunicare pentru prelucrarea cererilor de informații, rămânând neutră în ceea ce privește evoluțiile în domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor (TIC).

de executare specifice și fără să ofere o justificare în acest sens. (2) Raportul menționează în mod clar că instrumentul va fi folosit în ultimă instanță, însă rămâne ambiguu în ceea ce privește garanțiile sau condițiile care ar putea declanșa investigații. (3) Raportul principal nu reflectă încă suficient de clar punctele de vedere ale statelor membre și ale întreprinderilor.”

²²

A se vedea raportul de evaluare a impactului pentru explicații suplimentare cu privire la ajustările efectuate.

- **Drepturile fundamentale**

Prezenta propunere respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Aceasta include măsuri de protecție și garanții, ținând seama de interesul legitim al întreprinderilor de a-și proteja secretele de afaceri: la articolul 7 (protejarea informațiilor confidențiale) și la articolul 16 (secretul profesional) din propunere (a se vedea articolul 7 din Carta drepturilor fundamentale). De asemenea, propunerea este conformă cu dreptul la protecția datelor cu caracter personal (a se vedea articolul 8 din Carta drepturilor fundamentale) și este în conformitate cu normele de acces la documente deținute de către Comisie (a se vedea articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale). Propunerea respectă, în măsura în care destinatarii cererilor de informații le pot contesta în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil (a se vedea articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale). Normele privind impunerea eventuală a unor amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu respectă dreptul la prezumția de nevinovăție și proporționalitatea sancțiunilor (a se vedea articolele 48 și 49 din Cartă).

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Această inițiativă nu creează un sistem de executare suplimentar care să fie aplicat de către Comisie. În schimb, aceasta conferă Comisiei un instrument de investigare specific de ultimă instanță, pentru a fi utilizat ca parte a procedurilor și a acțiunilor existente de asigurare a respectării legislației. Conform estimărilor, Comisia ar trebui să suporte costuri anuale de colectare și analiză a datelor cuprinse între 120 000 EUR și 430 000 EUR, presupunând că se efectuează cinci cereri de informații pe an²³. Costurile Comisiei susmenționate nu ar necesita nevoi bugetare noi, ci doar redistribuirea personalului și a infrastructurii existente.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și modalități de monitorizare, evaluare și raportare**

Comisia va monitoriza utilizarea regulamentului în vederea evaluării eficacității și a proporționalității acestuia. Se va baza pe următoarele criterii: caracterul excepțional al utilizării regulamentului, cooperarea dintre destinatarii solicitării de informații în furnizarea acestor informații și calitatea informațiilor colectate. Comisia va înregistra datele necesare în acest sens (de exemplu, utilizarea anuală a acestui instrument, domeniul pieței interne în cauză, întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi vizate, actualitatea, exhaustivitatea, acuratețea și calitatea răspunsurilor, rata de răspuns, dacă utilizarea acestui instrument a condus la o mai bună aplicare a legislației de către Comisie). Comisia va efectua sondaje facultative de monitorizare pentru a obține feedback, adresate întreprinderilor care au făcut obiectul cererilor, pentru a le evalua opiniile în legătură cu procesul. În plus, Comisia va monitoriza, de asemenea, utilitatea acestui instrument (de exemplu, rata de succes a procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, feedbackul primit de la părțile interesate cu privire la acest aspect). Rezultatele acestor activități de monitorizare vor fi evaluate după cinci ani de aplicare a regulamentului. O dată la doi ani, Comisia întocmește un raport privind aplicarea prezentului regulament.

²³

Comisia nu este obligată să utilizeze instrumentul de investigare.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Capitolul I (Dispoziții generale) prezintă obiectul, domeniul de aplicare și definițiile (articolele 1 - 4). Acesta conferă Comisiei (articolul 4) competența de a solicita informații direct de la întreprinderi și asociații de întreprinderi pentru a aborda o problemă gravă în ceea ce privește aplicarea dreptului Uniunii, care poate submina realizarea unui obiectiv de politică important al Uniunii.

Capitolul II stabilește condițiile și procedura pentru solicitarea de informații. Articolul 5 limitează competența Comisiei de a acționa ca o măsură de ultimă instanță: în cazul în care nu poate obține în timp util informații suficiente sau adecvate din alte surse. Comisia trebuie să adopte o decizie prealabilă prin care să își afirme intenția de a utiliza competența în cauză, explicând problema gravă suspectată, informațiile solicitate, motivul pentru care respectivele informații sunt necesare, de ce alte mijloace de a obține astfel de informații au eșuat și criteriile de selectare a destinatarilor cererilor (care nu pot fi microîntreprinderi). Comisia are doar competența de a solicita informații pe care destinatarul cererii este în măsură să le furnizeze. Statul sau statele membre în cauză vor fi destinatarii deciziei prealabile, iar Comisia are obligația de a o notifica statului membru sau statelor membre în cauză fără întârziere. Articolul 6 prevede procedura care trebuie urmată pentru a solicita informații: Comisia poate solicita întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi să furnizeze informații printr-o cerere simplă sau printr-o decizie și trebuie să informeze în acest sens statul membru în care se află destinatarul cererii. În cazul în care Comisia a inițiat o procedură oficială de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în temeiul articolului 258 din TFUE, aceasta este obligată să furnizeze statului membru vizat de procedură o copie a tuturor cererilor de informații adresate în cadrul acestei proceduri, indiferent unde se află sediul social al întreprinderii sau asociației de întreprinderi. Articolul 7 abordează răspunsurile la solicitări și protecția informațiilor confidențiale. În special, aceste dispoziții prevăd obligația Comisiei de a transmite răspunsurile primite statului membru vizat de cerere atunci când acestea sunt relevante pentru o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în temeiul articolului 258 din TFUE împotriva statului membru în cauză. În cazul în care un răspuns include informații confidențiale referitoare la statul membru, Comisia transmite doar versiunea neconfidențială a respectivului răspuns. Articolul 8 restricționează utilizarea informațiilor colectate în scopul stabilit la articolul 4.

Capitolul III (articolele 9-13) stabilește norme privind amenzile și daunele cominatorii în cazul în care un respondent furnizează informații incorecte sau care induc în eroare, sau în cazul în care, ca răspuns la o solicitare făcută printr-o decizie oficială a Comisiei, acesta furnizează informații incomplete sau nu furnizează nicio informație. Aceste norme respectă modelul din Regulamentul (UE) 2015/1589 aplicabil în domeniul ajutoarelor de stat.

Capitolul IV (Dispoziții finale - articolele 14-19) stabilește norme privind prelungirea termenelor; publicarea deciziilor Comisiei; obligația statelor membre de a păstra secretul profesional; protecția datelor (funcționarii UE au deja obligații similare în temeiul articolului 339 din TFUE); obligațiile de raportare ale Comisiei și intrarea în vigoare a regulamentului.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**de stabilire a condițiilor și a procedurii prin care Comisia poate solicita întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi să furnizeze informații în legătură cu piața internă și domeniile conexe**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2), articolul 91, articolul 100, articolul 114, articolul 192, articolul 194 alineatul (2) și articolul 337,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European,²⁴

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor,²⁵

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), instituirea unei piețe interne este unul dintre obiectivele principale ale UE, care trebuie realizat în cooperare cu statele membre. În temeiul articolului 26 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Uniunea trebuie să adopte măsuri pentru instituirea sau asigurarea funcționării pieței interne. În conformitate cu articolul 26 alineatul (2) din TFUE, piața internă trebuie să cuprindă un spațiu fără frontiere interne, în care este asigurată libera circulație a mărfurilor, a persoanelor, a serviciilor și a capitalurilor. Piața internă a generat noi oportunități și economii de scară pentru întreprinderile europene, a creat locuri de muncă, a oferit o gamă mai largă de opțiuni și la prețuri mai mici pentru consumatori și a permis cetățenilor să locuiască, să studieze și să lucreze în Uniune. În pofida tuturor progreselor înregistrate, există încă dificultăți semnificative în ceea ce privește instituirea și funcționarea pieței interne, iar cetățenii și întreprinderile europene nu sunt în măsură să beneficieze pe deplin de avantajele pieței interne. În anumite cazuri, informațiile sub nivelul optim care afectează acțiunea Comisiei cu privire la aplicarea dreptului Uniunii în ceea ce privește piața internă cresc riscul apariției de dificultăți în calea schimburilor comerciale pe piața internă care rezultă din activități la nivel național necoordonate de aplicare a legii sau din dezvoltarea extrem de variată de soluții la aceste probleme.
- (2) Articolul 337 din TFUE prevede competența Comisiei, în limitele și în condițiile pe care Consiliul le stabilește hotărând prin majoritate simplă, de a colecta toate informațiile necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi sunt încredințate. Cu toate

²⁴ JO C , , p. .

²⁵ JO C , , p. .

acestea, în cauza C-490/10 *Parlamentul European v Consiliul*, Curtea a precizat că, în cazul în care colectarea informațiilor contribuie în mod direct la realizarea obiectivelor unei anumite politici a Uniunii, actul de stabilire a condițiilor pentru o astfel de colectare trebuie să se bazeze pe temeiul juridic care se referă la această politică. Prezentul regulament oferă nu numai un cadru în care Comisia poate colecta informații de la întreprinderi și asociații de întreprinderi, ci și pentru măsuri de punere în aplicare a solicitărilor de informații. Prin urmare, luând pe deplin în considerare faptul că Tratatul conferă Comisiei dreptul să colecteze informații, prezentul regulament ar trebui să se bazeze, în plus față de articolul 337 din TFUE, pe dispozițiile articolelor 43 alineatul (2), 91, 100, 192 și 194 alineatul (2), precum și ale articolului 114 din TFUE, care prevăd adoptarea de măsuri necesare pentru instituirea și funcționarea pieței interne, inclusiv în cazurile în care diferențele dintre normele naționale sunt de natură să îngreueze libertățile fundamentale sau în cazul în care este necesar pentru a împiedica apariția unor dificultăți în ceea ce privește instituirea și funcționarea pieței interne.

- (3) Identificarea și, dacă este cazul, abordarea acestor probleme în mod eficient și eficace necesită un acces rapid la informații privind piața complete, exacte și corecte din punct de vedere cantitativ și calitativ. Această situație apare în special atunci când Comisia acționează ca gardian al tratatelor, în temeiul articolului 17 alineatul (1) din TUE, care încredințează Comisiei sarcina de a asigura aplicarea tratatelor, precum și a măsurilor adoptate de instituții în temeiul acestora, și de a supraveghea aplicarea dreptului Uniunii. Astfel cum a fost stabilit de Curtea de Justiție în repetate rânduri, în contextul procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în temeiul articolului 258 TFUE, Comisia este cea care trebuie să prezinte Curții toate informațiile factice pertinente pentru a demonstra existența unei încălcări. Astfel de informații pot include, în anumite cazuri, informații cu privire la piață, necesare pentru a permite Curții de Justiție să stabilească dacă dreptul Uniunii a fost încălcat.
- (4) Comisia nu dispune de competențe generale de investigare proprii pentru a asigura respectarea dreptului Uniunii în domeniul pieței interne. Competențele de investigare existente legate de normele în materie de concurență, astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului²⁶, în Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului²⁷ și în Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului²⁸, sunt limitate de temeiul lor juridic la anumite domenii și nu permit colectarea și utilizarea informațiilor colectate pentru alte scopuri de politică legate de piață internă.
- (5) Astfel cum a recunoscut Curtea de Justiție, atunci când aplică dreptul Uniunii, Comisia, întrucât se poate baza pe indicii, depinde în mare măsură de informațiile furnizate de petiționari, de organisme publice și private, precum și de către statele membre în cauză. În temeiul articolului 4 alineatul (3) din TUE, statele membre au obligația, astfel cum a fost amintit în mai multe rânduri de către Curtea de Justiție, de a facilita sarcinile Comisiei, inclusiv, în special, rolul acesteia de gardian al tratatelor. Cu toate acestea, statele membre nu pot avea întotdeauna acces la informațiile privind piața relevante de care Comisia ar avea nevoie pentru a-și îndeplini atribuțiile sau

²⁶ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, 4.1.2003, p. 1).

²⁷ Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO L 32, 5.2.2004, p. 1).

²⁸ Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 248, 24.9.2015, p. 9).

normele lor naționale privind procedurile de colectare a informațiilor ar putea împiedica divulgarea informațiilor colectate.

- (6) Pentru a completa informațiile primite de la statele membre, Comisia se bazează pe cooperarea voluntară a părților interesate, în special a reclamanților. Cu toate acestea, în anumite cazuri complexe cu dimensiune transfrontalieră, Comisia ar avea nevoie, în vederea efectuării unei analize aprofundate, să completeze informațiile primite prin aceste canale pentru a asigura, de exemplu, că sunt pe deplin corecte sau că informațiile provenind din diversele state membre sunt într-un format comparabil. Pe de altă parte, Comisia nu poate să se bazeze tot timpul pe statistici oficiale în ceea ce privește măsurile de asigurare a respectării legii, întrucât există un decalaj de timp în procesul de producție a acestora și s-ar putea să nu fie întotdeauna suficient de detaliate sau dezagregate pentru cazuri specifice.
- (7) Deși cadrul de reglementare actual în ceea ce privește mijloacele de care dispune Comisia pentru a obține informații pentru abordarea dificultăților în constituirea și funcționarea normelor privind piața internă funcționează eficient pentru marea majoritate a cazurilor, apar provocări în situații specifice unde sunt necesare date privind piața detaliate și comparabile, actualizate, adesea confidențiale și într-un timp scurt. Într-adevăr, o analiză economică solidă este deosebit de adecvată pentru a evalua existența unor dificultăți în ceea ce privește instituirea și funcționarea pieței interne în cazurile complexe cu dimensiune transfrontalieră, în special acolo unde aceste cazuri sunt legate de piețele cu evoluție rapidă, de noi activități economice sau de noi modele de afaceri care reprezintă provocări pentru ipotezele economice existente. Cu toate acestea, realizarea unei astfel de evaluări se poate dovedi dificilă în absența unor informații comparabile și suficiente. În consecință, sarcina Comisiei de a garanta aplicarea dreptului Uniunii devine mai dificilă în acele situații specifice.
- (8) În cazul în care informații privind piața comparabile, actualizate, detaliate și adeseori confidențiale nu au putut fi obținute în timp util decât de la operatorii de pe piață, se consideră, prin urmare, că este necesar, în ultimă instanță, să i se confere Comisiei, în limitele și în conformitate cu condițiile stabilite în prezentul regulament, competența de a solicita întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi să îi furnizeze în mod direct, în timp util, informații cantitative și calitative cuprinzătoare, exacte și fiabile privind piața, atunci când alte surse de informații disponibile s-au dovedit insuficiente sau inadecvate. În acest sens, Comisia ar trebui mai întâi să adopte o decizie prin care precizează de ce alte mijloace pentru a obține informațiile necesare s-au dovedit a fi ineficace. Se înțelege că noțiunea de întreprindere are același înțeles ca și în alte domenii ale dreptului Uniunii, în special dreptul concurenței.
- (9) Pentru a garanta că punerea în aplicare a prezentului regulament va implica statele membre, reflectând principiul cooperării loiale dintre Comisie și statele membre, prevăzut la articolul 4 alineatul (3) din TUE, este necesar să se prevadă că orice decizie a Comisiei prin care aceasta și-a afirmat intenția de a utiliza competența de a solicita informații din partea întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi în temeiul prezentului regulament trebuie să fie comunicată statului membru sau statelor membre în cauză fără întârziere.
- (10) O astfel de împuternicire nu vizează crearea de noi competențe executive pentru Comisie, cum ar fi, în special, competența de a urmări în justiție încălcări ale legislației Uniunii în domeniul pieței interne împotriva diferiților participanți pe piață. Scopul acesteia este mai degrabă de a furniza Comisiei capacitatea suplimentară de documentare, în cazul în care acest lucru este strict necesar pentru îndeplinirea sarcinii

încredințate Comisiei prin Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, pentru a asigura aplicarea dreptului Uniunii în legătură cu scopul de a institui și de a asigura funcționarea pieței interne. În vederea instituirii unei piețe interne pe deplin funcționale, este necesar să se clarifice faptul că o astfel de împuternicire acoperă, de asemenea, acele sectoare economice din cadrul pieței interne pentru care TFUE prevede politici comune: agricultura și pescuitul (cu excepția conservării resurselor biologice marine, transporturile, mediul și energia.

- (11) Pentru ca acest instrument de investigare să fie eficace, informațiile cerute ar trebui să se refere la aplicarea legislației relevante a Uniunii. Aceasta poate consta, de exemplu, în date factuale privind piața, inclusiv structura costurilor, politica de prețuri, caracteristicile produselor sau serviciilor sau distribuția geografică a clienților și furnizorilor. Aceste informații pot consta, de asemenea, în analize bazate pe fapte efectuate de întreprinderi sau asociații de întreprinderi ale modului de funcționare a pieței interne, de exemplu în ceea ce privește barierele de reglementare și la intrare percepute sau costurile operațiunilor transfrontaliere. Pentru a reduce la minimum costurile de răspuns la cererile de informații, cererile de acest tip trebuie să acopere numai informațiile susceptibile de a se afla la dispoziția întreprinderii sau asociației de întreprinderi în cauză.
- (12) Atunci când emite cereri de informații adresate întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi, Comisia are obligația de a face o selecție atentă a destinatarilor cererilor, astfel încât cererile să fie adresate doar întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi care sunt capabile să furnizeze informații suficient de relevante, adică întreprinderile mari din statele membre relevante. Aceste solicitări de informații au drept scop soluționarea unei presupuse (adică bazate pe informațiile disponibile) probleme grave în ceea ce privește aplicarea legislației Uniunii în domeniile pieței interne, agriculturii și pescuitului (cu excepția conservării resurselor biologice marine), transporturilor, mediului și energiei. Scopul acestor solicitări nu este de a începe urmărirea în justiție împotriva întreprinderilor pe baza comportamentului general al acestora, dacă se dovedește a fi problematic. În consecință, sancțiunile prevăzute de instrument sunt destinate să abordeze exclusiv două cazuri. Acestea acoperă lipsa, intenționată sau datorată unei neglijențe grave, a unui răspuns la o cerere de informații și, în același timp, un răspuns incorect, incomplet sau înșelător, în mod intenționat sau datorat unei neglijențe grave. Informațiile colectate, dacă sunt relevante, ar putea fi, de asemenea, utilizate pentru a oferi informații despre situațiile în care întreprinderile întâmpină dificultăți în a se conforma legislației, cu scopul de a asigura aplicarea corectă a normelor privind piața internă. Pentru a evita o sarcină administrativă disproporționată pentru microîntreprinderi, care, în orice caz, este puțin probabil să fie în măsură să furnizeze informații suficient de relevante, Comisia ar trebui să nu poată adresa solicitări de informații acestei categorii de întreprinderi. Atunci când adresează solicitări de informații întreprinderilor mici și mijlocii, Comisia ar trebui să țină seama în mod corespunzător de principiul proporționalității. Deși este puțin probabil ca IMM-urile să își desfășoare activitatea la o scară mai mare care să le permită să afecteze semnificativ rezultatele pieței, informațiile colectate de la IMM-uri ar putea să se dovedească utile pentru informarea Comisiei cu privire la dificultățile întâmpinate în ceea ce privește instituirea și funcționarea pieței interne. Informațiile aflate la dispoziția IMM-urilor ar putea prezenta caracter anecdotic, însă ar putea să atragă atenția Comisiei Europene cu privire la dificultățile privind piața unică cu care se confruntă IMM-urile. În mod normal, IMM-urile nu ar trebui să genereze și nici să suporte costuri suplimentare semnificative de colectare a datelor ca răspuns la acest instrument. Având în vedere poziția lor relativ slabă de negociere în cadrul lanțurilor

de valori, IMM-urile ar putea prezenta o mai mare disponibilitate a informațiilor în cadrul unei proceduri care respectă în mod corespunzător confidențialitatea și anonimatul. Rezolvarea unei dificultăți în crearea și funcționarea pieței unice ar putea fi, în special, în beneficiul IMM-urilor, așa cum se întâmplă adesea în cazul întreprinderilor inovatoare mici care se confruntă cu cele mai mari obstacole atunci când încearcă să pornească și să se dezvolte la nivelul întregii piețe unice. Din motive de coerență și securitate juridică, ar trebui să se aplice definițiile termenilor „microîntreprindere”, „întreprinderi mici” și „întreprinderi mijlocii” din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului²⁹.

- (13) În interesul coerenței în aplicarea legislației Uniunii în domeniul pieței interne, precum și în agricultură, pescuit (cu excepția conservării resurselor biologice ale mării), transporturi, mediu și energie, este necesar să se instituie mecanisme pentru schimbul de informații între Comisie și statele membre în ceea ce privește cererile de informații și, dacă este cazul, răspunsurile la astfel de cereri, fără a aduce atingere obligațiilor de păstrare a secretului profesional.
- (14) Instrumentul de investigare prevăzut în prezentul regulament este deosebit de util pentru asigurarea aplicării dreptului Uniunii în domeniul pieței interne de către Comisie. Acesta este, de asemenea, util pentru orice măsură ulterioară de executare de către statele membre în cauză care ar necesita utilizarea informațiilor pertinente colectate utilizând această competență și comunicate de către Comisie statelor membre în cauză. De asemenea, în cazul în care se întâmpină dificultăți în ceea ce privește punerea în aplicare a normelor existente, inclusiv în situațiile în care întreprinderile nu sunt în măsură să respecte legislația din cauza lipsei de claritate juridică, acest instrument de investigare ar putea fi, de asemenea, util după ce utilizarea altor instrumente și surse de informații relevante s-a dovedit inadecvată, pentru a contribui la conceperea de soluții de reglementare. Este necesar, de asemenea, să nu permită utilizarea unor astfel de informații în alte scopuri, în special aplicarea normelor privind concurența din TFUE, fără a aduce atingere reutilizării informațiilor făcute publice.
- (15) Prin impunerea, printr-o decizie, a unor amenzi și penalități cu titlu cominatoriu proporționale, Comisia ar trebui să fie în măsură să se asigure că întreprinderile sau, după caz, asociațiile de întreprinderi dau curs cererilor de informații care le sunt adresate. La stabilirea valorilor amenzilor și penalităților cu titlu cominatoriu, Comisia ar trebui să țină seama în mod corespunzător de principiul proporționalității (inclusiv de aspectele legate de adecvare), în special în ceea ce privește întreprinderile mici și mijlocii. Drepturile părților cărora li se solicită informațiile ar trebui să fie protejate, oferindu-li-se acestora posibilitatea de a-și face cunoscute punctele de vedere înainte de orice decizie de impunere a unor amenzi sau a unor penalități cu titlu cominatoriu.
- (16) Ținând seama în mod corespunzător de principiul proporționalității (inclusiv de aspectele legate de adecvare), Comisia ar trebui să poată reduce penalitățile cu titlu cominatoriu sau să le elimine în întregime atunci când destinatarii cererilor furnizează în cele din urmă informațiile solicitate, deși după expirarea termenului. Din motive de securitate juridică, este, de asemenea, necesar să se stabilească termenele de

²⁹

Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

prescripție pentru impunerea și executarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu.

- (17) Curtea de Justiție ar trebui să aibă, în conformitate cu articolul 261 din TFUE, competență nelimitată în ceea ce privește deciziile prin care Comisia impune amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu în temeiul prezentului regulament, ceea ce implică faptul că poate elimina, reduce sau mări amenda sau penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate de Comisie.
- (18) Din considerente de transparență și securitate juridică, este necesar să se facă publice informațiile privind deciziile Comisiei. În momentul publicării și utilizării unor astfel de informații, Comisia ar trebui să respecte normele privind secretul profesional, și anume protecția tuturor informațiilor confidențiale și a datelor cu caracter personal, în conformitate cu articolul 339 din TFUE.
- (19) Divulgarea informațiilor privind activitatea economică a unei întreprinderi ar putea avea ca rezultat prejudicierea gravă a respectivei întreprinderi. Astfel, Comisia ar trebui să ia în considerare în mod corespunzător interesul legitim al întreprinderilor, în special în ceea ce privește protejarea secretelor comerciale ale acestora. Pentru a se garanta că secretele comerciale și alte informații confidențiale furnizate Comisiei sunt tratate în conformitate cu articolul 339 din tratat, orice întreprindere sau asociație de întreprinderi care furnizează informații ar trebui să precizeze, în mod clar, ce informații consideră că sunt confidențiale și din ce motiv. Comisia nu ar trebui să aibă posibilitatea de a divulga informațiile confidențiale furnizate de respondenți statului membru vizat de cerere, cu excepția cazului în care a obținut în prealabil acordul respondenților privind divulgarea acestor informații în acest sens. Respondentului în cauză ar trebui să i se ceară să furnizeze Comisiei o versiune separată și neconfidențială a informațiilor, care ar putea fi transmisă statului membru relevant în vederea prezentării de observații. În cazurile în care informațiile marcate drept confidențiale nu par să intre sub incidența obligației de păstrare a secretului profesional, este oportun să se instituie un mecanism prin care Comisia să poată decide în ce măsură astfel de informații pot fi divulgate. Orice astfel de decizie de a respinge o cerere de a considera informațiile drept confidențiale ar trebui să indice un termen la sfârșitul căruia informațiile pot fi divulgate, astfel încât respondentul să poată utiliza orice protecție juridică pe care o are la dispoziție, inclusiv orice măsură provizorie. Drepturile respondentului ar trebui să fie protejate, oferindu-i-se posibilitatea de a-și face cunoscute punctele de vedere înainte de luarea oricărei decizii de respingere a cererii de confidențialitate.
- (20) Având în vedere caracterul excepțional al instrumentului de investigare prevăzut în prezentul regulament și în vederea monitorizării proporționalității utilizării acestuia, Comisia trebuie să întocmească, la fiecare doi ani, un raport privind aplicarea prezentului regulament, pe care îl prezintă Parlamentului European și Consiliului.
- (21) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În special, prezentul regulament urmărește să asigure respectarea deplină a dreptului la respectarea vieții private și de familie, a dreptului la protecția datelor cu caracter personal, a dreptului la o bună administrare, în special, accesul la dosare, respectând totodată secretul de afaceri, a dreptului la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, a dreptului la apărare, precum și a principiilor legalității și proporționalității pedepselor.
- (22) Atunci când măsurile prevăzute în prezentul regulament presupun prelucrarea de date cu caracter personal, prelucrarea trebuie efectuată în conformitate cu dreptul Uniunii

privind protecția datelor cu caracter personal, în special Directiva 95/46/CE³⁰. În ceea ce privește procedurile de prelucrare a datelor cu caracter personal de către Comisie în cadrul prezentului regulament, Comisia respectă prevederile Regulamentului (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului³¹.

- (23) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume facilitarea accesului Comisiei la informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin în vederea realizării unei funcționări fără probleme a pieței interne nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, însă, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.
- (24) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere competențelor de investigare ale statelor membre. Prezentul regulament nu are drept scop să modifice, să limiteze sau să anuleze competențele de investigare pe care Comisia sau organismele, oficiile sau agențiile Uniunii le-au primit deja în temeiul altor instrumente juridice ale Uniunii. În special, prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere competențelor de investigare ale Comisiei referitoare la aplicarea normelor privind concurența necesare funcționării pieței interne.
- (25) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului și a emis un aviz la [...].

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul I

Dispoziții generale

Articolul 1

Obiect

- 1. Prezentul regulament prevede reguli cu privire la următoarele aspecte:
 - (a) condițiile în care Comisia poate solicita întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi să furnizeze informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor încredințate Comisiei în ceea ce privește domeniile menționate la articolul 2;
 - (b) procedura de urmat pentru a solicita astfel de informații.

³⁰ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995)

³¹ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

2. Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere altor dispoziții care permit Comisiei sau organismelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii să colecteze sau să solicite informații.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament se aplică în următoarele domenii:

- (1) piața internă, astfel cum este descrisă la articolul 26 alineatul (2) din tratat;
- (2) agricultură și pescuit, altele decât conservarea resurselor biologice ale mării;
- (3) transporturile;
- (4) mediul;
- (5) energia.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (1) „microîntreprindere” înseamnă o întreprindere astfel cum este definită la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE;
- (2) „întreprindere mică” înseamnă o întreprindere astfel cum este definită la primul paragraf de la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2013/34/UE;
- (3) „întreprindere mijlocie” înseamnă o întreprindere astfel cum este definită la articolul 3 alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE.

Articolul 4

Competența de a solicita informații de la întreprinderi și asociații de întreprinderi

În cazul în care întâmpină dificultăți serioase în ceea ce privește aplicarea dreptului Uniunii care riscă să submineze realizarea unui obiectiv important de politică al Uniunii, Comisia poate solicita informații de la întreprinderi sau asociații de întreprinderi, astfel cum se prevede în capitolul II, pentru a aborda dificultățile menționate mai sus.

Capitolul II

Condițiile și procedura pentru solicitarea de informații

Articolul 5

Condiții

1. Comisia utilizează competența de a solicita informații din partea întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi prevăzută la articolul 4 doar în cazul în care informațiile

aflăte la dispoziția Comisiei, necesare pentru scopurile menționate la articolul 4, nu sunt suficiente sau nu sunt adecvate și nu pot fi obținute în timp util, din următoarele motive:

- (a) informațiile nu provin dintr-o sursă disponibilă publicului; și
- (b) informațiile nu au fost furnizate de un stat membru la cererea Comisiei; sau
- (c) informațiile nu au fost furnizate de către o persoană fizică sau juridică.

2. Înainte de a solicita informații în conformitate cu articolul 6, Comisia adoptă o decizie în care își declară intenția de a utiliza competența de a solicita informații din partea întreprinderilor sau a asociațiilor de întreprinderi în temeiul prezentului regulament.

Această decizie cuprinde următoarele:

- (a) o descriere sumară a presupuselor dificultăți grave, care prezintă o dimensiune transfrontalieră, întâlnite în aplicarea dreptului Uniunii, precum și a motivelor pentru care aceste dificultăți constituie o amenințare importantă la realizarea unui obiectiv de politică al Uniunii;
- (b) o descriere sumară a informațiilor care urmează a fi solicitate;
- (c) o explicație argumentată a motivelor pentru care aceste informații sunt necesare în scopurile menționate la articolul 4;
- (d) o explicație argumentată a motivelor pentru care alte mijloace de a obține astfel de informații s-au dovedit a fi insuficiente sau inadecvate sau imposibil de obținut în timp util;
- (e) criteriile de selecție a destinatarilor solicitărilor de informații.

Decizia se adresează statului membru sau statelor membre în cauză. Comisia notifică statul membru sau statele membre în cauză fără întârziere.

3. Întreprinderea sau asociațiile de întreprinderi vizate de solicitare, astfel cum se menționează la articolul 4, au obligația de a furniza doar informațiile de care dispun.

Comisia ține seama în mod corespunzător de principiul proporționalității, în special în ceea ce privește întreprinderile mici și mijlocii.

Articolul 6

Solicitarea de informații adresată întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi

1. În cazurile prevăzute la articolul 4 și în conformitate cu condițiile stabilite la articolul 5, Comisia poate, printr-o simplă cerere sau printr-o decizie, să solicite întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi să furnizeze informații.

Atunci când selectează destinatarii solicitărilor de informații, Comisia se angajează să asigure că aceste solicitări sunt adresate exclusiv întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi care sunt capabile să furnizeze informațiile relevante.

Comisia nu emite solicitări de informații în conformitate cu prezentul regulament adresate microîntreprinderilor, cu excepția cazului în care acestea fac parte dintr-un grup de întreprinderi care se încadrează cel puțin la categoria de grup mic, așa cum este definit la articolul 6 alineatul (5) din Directiva 2013/34/UE.

2. Solicitarea simplă prevăzută la alineatul (1) menționează temeiul juridic și scopul solicitării, precizează care sunt informațiile solicitate și stabilește un termen adecvat în care acestea trebuie furnizate. De asemenea, menționează amenzile prevăzute la articolul 9 alineatul (1) pentru furnizarea de informații incorecte sau care induc în eroare.
3. Decizia prevăzută la alineatul (1) menționează temeiul juridic și scopul solicitării, precizează care sunt informațiile solicitate și stabilește un termen adecvat în care acestea trebuie furnizate. De asemenea, precizează amenzile prevăzute la articolul 9 alineatul (1) și, după caz, penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 9 alineatul (2).

De asemenea, decizia menționează dreptul întreprinderii sau asociației de întreprinderi de a solicita reexaminarea deciziei de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

Întreprinderea și asociația de întreprinderi în cauză pot solicita prelungirea termenului, în conformitate cu articolul 14.
4. Comisia transmite simultan o copie a solicitării simple sau a deciziei menționate la prezentul articol statului membru pe teritoriul căruia se află sediul întreprinderii sau asociației de întreprinderi.

În cazul în care Comisia a inițiat o procedură oficială de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în temeiul articolului 258 din TFUE, aceasta trebuie să furnizeze statului membru vizat de procedură o copie a tuturor solicitărilor simple sau deciziile menționate la prezentul articol, emise în cadrul respectivei proceduri, indiferent unde se află sediul social al întreprinderii sau asociației de întreprinderi.
5. Deciziile la care se face referire la alineatul (1) se adresează întreprinderii sau asociației de întreprinderi vizate. Comisia notifică de îndată decizia destinatarului.

Articolul 7

Răspunsurile la solicitări de informații și protecția informațiilor confidențiale

1. Întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi care furnizează informații ca urmare a unei solicitări de informații din partea Comisiei pe baza articolului 5 transmit Comisiei răspunsurile în mod clar, complet și precis.
2. Comisia acordă destinatarului posibilitatea de a indica informațiile pe care le consideră ca intrând sub incidența obligației de păstrare a secretului profesional.

Întreprinderea sau asociația de întreprinderi care trimite informații în temeiul articolului 5 trebuie să indice clar ce informații consideră că sunt confidențiale și motivele aferente și să furnizeze Comisiei o versiune separată și neconfidențială a informațiilor. În cazul în care informațiile trebuie furnizate într-un anumit termen, acesta se aplică și furnizării versiunii neconfidențiale.
3. Comisia transmite răspunsurile primite statului membru vizat de solicitare atunci când acestea sunt relevante pentru o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în temeiul articolului 258 din TFUE împotriva statului membru în cauză. În cazul în care un răspuns în temeiul prezentului articol include informații referitoare la statul membru care sunt confidențiale, Comisia transmite doar versiunea neconfidențială a respectivului răspuns.

4. Comisia verifică dacă cererea de păstrare a confidențialității informațiilor transmise efectuată de întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi respondente în temeiul paragrafului 2 de la alineatul (2) este justificată și proporțională.

După ce a acordat întreprinderii sau asociației de întreprinderi vizate posibilitatea de a-și face cunoscute punctele de vedere, Comisia poate adopta o decizie prin care se constată că informațiile pretinse a fi confidențiale nu sunt protejate și stabilește o dată ulterior căreia informațiile trebuie divulgate. Această perioadă nu poate fi mai mică de o lună.

Această decizie este comunicată întreprinderii sau asociației de întreprinderi vizate, fără întârziere.

Articolul 8

Utilizarea de către Comisie a informațiilor colectate

Comisia utilizează informațiile colectate în temeiul articolului 5 în vederea îndeplinirii scopului prevăzut la articolul 4.

Comisia poate include numai informațiile confidențiale furnizate de către întreprinderi sau asociații de întreprinderi în documentele care se transmit către alte părți sau sunt făcute publice, în următoarele cazuri:

- (a) în cazul în care astfel de informații sunt în formă de rezumat sau în formă agregată sau, în orice caz, într-o formă de așa natură încât întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi nu pot fi identificate;
- (b) în cazul în care a obținut în prealabil acordul respondentului privind divulgarea acestor informații;
- (c) în cazul în care divulgarea unor astfel de informații într-un stat membru este necesară pentru a dovedi o încălcare a dreptului Uniunii care se încadrează în domeniul de aplicare al prezentului regulament, cu condiția ca respondentul să fi avut posibilitatea de a-și face cunoscute punctele de vedere înainte de adoptarea unei decizii și de a recurge la mijloacele judiciare disponibile înainte ca informațiile să fie făcute publice.

Informațiile care au fost deja făcute publice pot fi utilizate de către Comisie în alt scop decât cel prevăzut în prezentul regulament.

Capitolul III

Amenzi și penalități cu titlu cominatoriu

Articolul 9

Amenzi și penalități cu titlu cominatoriu

1. Comisia poate impune întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi, printr-o decizie, dacă se consideră necesar și proporțional, amenzi care nu depășesc 1 % din cifra de afaceri totală a acestora din exercițiul financiar precedent, atunci când, în mod intenționat sau prin neglijență gravă, acestea:

- (a) furnizează informații incorecte sau care induc în eroare ca răspuns la o solicitare formulată în temeiul articolului 6 alineatul (2);
 - (b) furnizează informații incorecte, incomplete sau care induc în eroare ca răspuns la o decizie adoptată în temeiul articolului 6 alineatul (3) sau nu furnizează informațiile în termenul stabilit.
2. Comisia poate impune întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi, printr-o decizie, penalități cu titlu cominatoriu atunci când o întreprindere sau o asociație de întreprinderi nu furnizează în mod corect și complet informațiile solicitate de Comisie prin decizia adoptată în temeiul articolului 6 alineatul (3).
- Penalitățile cu titlu cominatoriu nu depășesc, pentru fiecare zi lucrătoare de întârziere, 5 % din cifra de afaceri zilnică medie a întreprinderii sau asociației de întreprinderi vizate în exercițiul financiar precedent, calculate de la data stabilită în decizie, până când aceasta furnizează informațiile solicitate de Comisie.
3. În cazul în care o întreprindere sau o asociație de întreprinderi furnizează informații incomplete sau nu furnizează nicio informație, Comisia, înainte de aplicarea unei amenzi sau a unei penalități cu titlu cominatoriu, stabilește un termen definitiv de două săptămâni pentru a primi informațiile lipsă.
4. La stabilirea valorii amenzi sau a penalității cu titlu cominatoriu, Comisia ia în considerare natura, gravitatea și durata încălcării în sensul articolului 6 alineatul (1), precum și principiul proporționalității, în special în ceea ce privește întreprinderile mici și mijlocii.
5. Atunci când întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi și-au îndeplinit obligația a cărei nerespectare era vizată de penalitățile cu titlu cominatoriu, Comisia poate reduce valoarea definitivă a penalităților cu titlu cominatoriu sau poate renunța la acestea.
6. Înainte de adoptarea oricărei decizii în conformitate cu alineatele (1) sau (2), Comisia acordă întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi vizate posibilitatea de a-și face cunoscute punctele de vedere.

Articolul 10

Termenul de prescripție pentru impunerea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu

- 1. Competențele conferite Comisiei prin articolul 9 sunt supuse unui termen de prescripție de trei ani.
- 2. Termenul prevăzut la alineatul (1) începe să curgă de la data la care s-a comis încălcarea menționată la articolul 9. Cu toate acestea, în cazul unor încălcări continue sau repetate ale articolului 6 alineatul (1), termenul începe să curgă de la data la care încălcarea încetează.
- 3. Orice acțiune întreprinsă de Comisie în scopul investigațiilor sau al procedurilor legate de o posibilă încălcare a articolului 6 alineatul (1) întrerupe termenul de prescripție pentru impunerea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu, începând cu data la care acțiunea este comunicată întreprinderii sau asociației de întreprinderi vizate.
- 4. După fiecare întrerupere începe să curgă un nou termen de prescripție. Cu toate acestea, termenul de prescripție expiră la data încheierii unei perioade de șase ani în

cazul în care Comisia nu a aplicat o amendă sau penalități cu titlu cominatoriu. Perioada respectivă se prelungește cu perioada în care termenul de prescripție a fost suspendat în conformitate cu alineatul (5).

5. Termenul de prescripție pentru aplicarea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu se suspendă pe durata în care decizia Comisiei face obiectul unor acțiuni pendinte la Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

Articolul 11

Termenele de prescripție pentru executarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu

1. Competența Comisiei de a asigura aplicarea deciziilor luate în temeiul articolului 9 este supusă unui termen de prescripție de cinci ani.
2. Termenul de prescripție prevăzut la alineatul (1) începe să curgă de la data la care decizia adoptată în conformitate cu articolul 9 devine definitivă.
3. Termenul de prescripție prevăzut la alineatul (1) este întrerupt de:
 - (a) notificarea unei decizii de modificare a cuantumului inițial al amenzii sau al penalităților cu titlu cominatoriu sau de respingere a unei cereri de modificare;
 - (b) orice măsură a unui stat membru, care acționează la cererea Comisiei, sau a Comisiei, care vizează executarea silită a amenzii sau a penalității cu titlu cominatoriu.
4. După fiecare întrerupere începe să curgă un nou termen de prescripție.
5. Termenul de prescripție prevăzut la alineatul (1) se suspendă pe perioada în care:
 - (a) respondentului i se acordă un termen pentru efectuarea plății;
 - (b) executarea silită a plății este suspendată în temeiul unei hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Articolul 12

Destinatarii deciziilor

Deciziile luate în temeiul articolului 9 alineatele (1) și (2) se adresează întreprinderii sau asociației de întreprinderi vizate. Comisia notifică de îndată decizia destinatarului.

Articolul 13

Controlul efectuat de Curtea de Justiție

Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competența pe fond, în sensul articolului 261 din TFUE, în ceea ce privește revizuirea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu impuse de către Comisie. Curtea de Justiție poate elimina, reduce sau mări amenda sau penalitatea cu titlu cominatoriu aplicată.

Capitolul IV

Dispoziții finale

Articolul 14

Prelungirea termenelor

Termenele se specifică în luni sau în zile lucrătoare.

Orice solicitare de prelungire a termenului se justifică în mod corespunzător și se trimite în scris la serviciul și adresa indicate de Comisie cu cel puțin cinci zile lucrătoare înainte de expirare. Comisia poate decide să prelungească termenul-limită, în măsura în care este justificat și proporțional.

Articolul 15

Publicarea deciziilor

1. Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* o comunicare privind deciziile pe care le adoptă în temeiul articolului 5 alineatul (2). Comunicarea precizează posibilitatea obținerii unui exemplar al deciziei în versiunea sau versiunile lingvistice autentice.
2. Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* deciziile pe care le adoptă în temeiul articolului 9 alineatele (1) și (2).

Articolul 16

Secretul profesional

Fără a aduce atingere articolelor 7 și 8, statele membre, funcționarii și alți agenți au obligația de a nu divulga informațiile pe care le-au obținut prin punerea în aplicare a prezentului regulament și care intră sub incidența obligației de păstrare a secretului profesional.

Articolul 17

Protecția datelor cu caracter personal

În ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul prezentului regulament, statele membre își îndeplinesc sarcinile prevăzute în prezentul regulament în conformitate cu actele cu putere de lege sau actele administrative naționale de transpunere a Directivei 95/46/CE. În ceea ce privește procedurile de prelucrare a datelor cu caracter personal de către Comisie în cadrul prezentului regulament, aceasta respectă prevederile Regulamentului (CE) nr. 45/2001.

Articolul 18

Rapoarte

O dată la doi ani, Comisia întocmește un raport privind aplicarea prezentului regulament și îl prezintă Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 19

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele